

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 19 maja 2017 r.

Sąd Okręgowy w Suwałkach III III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie następującym:

Przewodniczący	SSO Piotr Witkowski
Protokolant:	sekr. sąd. Marta Majewska-Wronowska

po rozpoznaniu w dniu 19 maja 2017r. w Suwałkach na rozprawie

sprawy z odwołania **E. U.**

przeciwko Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o przywrócenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy

w związku z odwołaniem E. U.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

z dnia 25 sierpnia 2016r. znak (...)

1. zmienia zaskarżoną decyzję i przywraca E. U. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 1 sierpnia 2016r. do dnia 31 lipca 2017r.;

2. zasądza od Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na rzecz E. U. kwotę 360 (trzysta sześćdziesiąt) złotych tytułem zwrotu kosztów zastępstwa procesowego.

UZASADNIENIE

Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. decyzją z dnia 25.08.2016r. odmówił **E. U.** przywrócenia prawa do renty od dnia 1.08.2016r.

W uzasadnieniu wskazał, iż zgodnie z art. 61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (t.j. Dz. U. z 2015r. poz.748) prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Zgodnie zaś z orzeczeniem Komisji Lekarskiej z dnia 19.08.2016r. E. U. nie został uznany za niezdolnego do pracy.

W odwołaniu od tej decyzji E. U. wniósł o jej zmianę i przywrócenie prawa do renty od dnia 1.08.2016r. Wskazał, że stan jego zdrowia nie poprawił się i nadal nie może pracować. W dniu 1.06.2012r. przebył zawał serca i miał przeprowadzony zabieg angioplastyki. W czasie pobytu w szpitalu stwierdzono u niego występowanie cukrzycy. Schorzenia te, w połączeniu z występującym u niego już wcześniej nadciśnieniem tętniczym, zmianami

zwyrodnieniowymi stawów rąk i osteoporozą, a także zmianami zwyrodnieniowymi stawów kolanowych, sprawiły, iż po zawale nie wrócił już do pracy. Nie ma też mowy o tym, aby rozpoczął pracę, gdyż nie jest w stanie podnosić żadnych ciężarów, trzymać w rękach łopaty itp. Nawet krótki spacer powoduje u niego szybkie zmęczenie i potrzebę odpoczynku. Pracował zaś jako pracownik w dużym gospodarstwie rolnym na stanowisku pracownika fizycznego (były PGR w P.). W pracy tej nie da się natomiast uniknąć wykonywania ciężkiej pracy fizycznej i związanej z dobrą sprawnością wszystkich stawów.

Wnosił więc o przeprowadzenie dowodu z dokumentacji medycznej zgromadzonej w sprawie i jego przesłuchania, że jest niezdolny do pracy, a przede wszystkim z opinii biegłych z zakresu medycyny pracy, kardiologii, ortopedii, neurologii i diabetologii na okoliczność, że z powodu naruszenia sprawności organizmu i braku rokowań na odzyskanie zdolności do pracy po przekwalifikowaniu zawodowym jest po dniu 31.07.2016r. osobą całkowicie bądź częściowo niezdolną do pracy.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Podtrzymał podstawy skarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy w Suwałkach ustalił i zważył, co następuje:

Odwołanie należało uznać za uzasadnione.

Odwołujący się jest bowiem nadal częściowo niezdolny do pracy. Tak mianowicie wynika z opinii medycznej sporządzonej w sprawie.

Opinię w sprawie sporządzili biegli lekarze sądowi: z zakresu neurologii K. J., z zakresu kardiologii – J. H., z zakresu chorób wewnętrznych i diabetologii – dr n.med. E. P. oraz z zakresu medycyny pracy – D. M.. Rozpoznali u odwołującego się przewlekłą stabilną chorobę wieńcową, przebyty zawał ściany bocznej STEMI w 2012r. leczony PCI 1GD z implantacją stentu DES, nadciśnienie tętnicze, cukrzycę typu 2 lezoną lekiem doustnym, niewyrównaną metabolicznie, zaawansowaną chorobę kręgosłupa L/S, zespół bólowy kręgosłupa L/S, chorobę zwyrodnieniową stawów kolanowych, chorobę zwyrodnieniową drobnych stawów stóp i dłoni i polineuropatię cukrzycową. Uznali też, że schorzenia te i stopień ich zaawansowania spowodowały naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym nadal częściową niezdolność do pracy odwołującego się od 1.08.2016r. na rok, do 31.07.2017r.

Sąd tymczasem podzielił opinię biegłych sądowych, gdyż została sporządzona przez lekarzy o specjalności w leczeniu chorób, na które cierpi odwołujący się i jest jednoznaczna w swojej wymowie. Jak zaś wypowiedział się Sąd Najwyższy choćby w wyroku z dnia 14.03.2007r. III UK 130/06 (LEX 368973), w sprawie o świadczenie rentowe to ustalenia biegłych lekarzy sądowych dostarczają sądowi wiedzy specjalistycznej, koniecznej do dokonania oceny stanu zdrowia osoby ubiegającej się o świadczenia rentowe, w tym rodzaju występujących schorzeń, stopnia ich zaawansowania i nasilenia związanych z nimi dolegliwości.

Podobnie wypowiedział się również Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12.01.2010r. I UK 204/09 (Lex 577813) i z 24.02.2010r. II UK 191/09 (Lex 590238). Sąd bowiem musi zawsze kierować się ustaleniami biegłych lekarzy sądowych, którzy posiadają w tym względzie specjalistyczną wiedzę.

Biegli, wydając opinię w sprawie, uwzględnili natomiast aktualny stan zdrowia odwołującego się i przekonywująco wywiedli, iż stopień naruszenia sprawności jego organizmu uzasadnia dalsze orzeczenie okresowej częściowej niezdolności do pracy na okres do 31.07.2017r. Podtrzymali też swoje stanowisko w opinii uzupełniającej, której organ rentowy już nie kwestionował. Odnośnie natomiast zastrzeżeń odwołującego się co do długości dalszego okresu niezdolności do pracy, to wskazali, że podzielają zdanie neurologa leczącego, który zdiagnozował chorobę zwyrodnieniową kręgosłupa L/S, kolan, kręgozmyk i dyskopatię L5/S1 i stwierdził, iż odwołujący się wymaga obecnie rehabilitacji. Z tego powodu schorzenia i stopień ich zaawansowania spowodowały naruszenie sprawności organizmu w stopniu powodującym nadal częściową niezdolność do pracy od 1.08.2016r. na rok, tj. do 31.07.2017r. i w tym okresie badany wymaga rehabilitacji i intensyfikacji leczenia w Poradni Neurologicznej oraz pogłębienia diagnostyki. Jednoznacznie podtrzymali swoje stanowisko z opinii głównej.

W obliczu więc jednoznacznej opinii biegłych Sąd nie widział potrzeby uzupełniania postępowania dowodowego i przeprowadzania kolejnej opinii uzupełniającej tych samych biegłych, o co wnosił odwołujący się. Nie składał przy tym wniosku o powołanie nowych biegłych sądowych w celu wydania kolejnej opinii w sprawie.

Trzeba też podnieść, że w obecnej dobie rozwoju medycyny i w związku z tym intensyfikacji leczenia, zawsze możliwe jest na tyle ustąpienie dolegliwości, że stwierdzone schorzenia mogą już nie czynić niezdolności do pracy. Sąd musi być wykonywana co jakiś czas ponowne diagnostyka w celu ustalenia stanu zdrowia i tym samym niezdolności do pracy. Nigdy nie można wykluczyć remisji chorób i biegli sądowi z racji swojego doświadczenia zawodowego mogą wskazywać na stosowne ich zdaniem okresy niezdolności do pracy.

Mając zatem powyższe na uwadze, Sąd Okręgowy w Suwałkach na mocy art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję i przywrócił E. U. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od 1.08.2016r. do 31.07.2017r.